

VÝROČNÍ ZPRÁVA 2020

Úvod

Vždy, když se snažíme někomu nějakým způsobem pomoci, kladu si otázku, jak velké je množství potřebných, jaký je stav pokladny, a zda to finančně zvládneme. Téměř pokaždé si vzpomenu na jeden moment v mém životě.

Bylo to v roce 1997 a naší zem, hlavně Moravu postihly rozsáhlé povodně. Měl jsem možnost v Českém Těšíně být organizátorem pomoci pro postižené oblasti. Lidi přinášeli vodu, potraviny, čisticí i dezinfekční prostředky, oblečení, peníze a jiné věci pro potřebné v postižených oblastech. Viděl jsem to množství těch, kteří pomoc potřebovali, ale také cítil svou nemožnost, že se na každého nedostane. Častokrát jsem si říkal, mít tak nějaký ten milion, to by se to pomáhalo. Přemýšlel jsem odkud získat peníze a také jsem to předkládal ve svých modlitbách Bohu. Říkal jsem to Bohu, a neslyšel žádnou odpověď. Neslyšel. Protože jsem neposlouchal. Až jednou přišla myšlenka. Nečekej s pomocí, až budeš mít víc, hodně peněz. Pomáhej z toho, co máš. Všimli jste si, že většina těch co pomáhají, sami toho moc nemají.

Po několika letech jsem v Bibli znovu četl příběh, který jsem docela dobře znal. Příběh, který je zapsán v Janově evangeliu.

Jan 6,1 – 15.

Jan zde popisuje událost, kterou prožil v Kristově blízkosti.

Kristus, který v určitý moment touží po samotě, odchází na druhý, břeh Tiberiadského jezera. Po mnoha činech uzdravení a rozprav s farizei, lidé dávají velice dobrý pozor, co Ježíš v daný

moment udělá. A tak se mu nepovede odejít nepozorovaně, ale za ním se vydá docela velké množství lidí. Velký zástup, tak to charakterizuje Jan. Důvod je zřejmý. Protože . . .

Ten velký zástup lidí čítal asi 5 000 mužů. Ne, nebyli tam pouze muži, ale tehdejší doba a kultura hovoří pouze o mužích. To znamená, že spolu s muži tam byly jak ženy, tak zřejmě i děti. Můžeme s klidem říci, že tam bylo minimálně 7 až 10 000 lidí. Docela hodně. Jsou na odlehlém místě, málokdo počítal, že půjde na pusté místo, a tak se stalo, že s sebou neměli žádné jídlo.

Ježíš se ptá jednoho ze svých učedníků, Filipa, kde tady seženeme jídlo pro tolik lidí. Filip, který pochází z Galilejského kraje, a asi to tam zná, neříká kde, ale že vlastně na to nemají. Ani téměř celoroční plat nepostačí na to, aby je mohli nakrmit. Odkud na to vzít. Jak jim pomoci. Bezvýchodná situace. Dost daleko od civilizace, a nemáme na to. Pán Bůh nás ale dokáže vždy překvapit. A Kristus je Bůh, je Boží syn.

Za Ježíšem přichází jeden z učedníků, Ondřej, Petřův bratr. Je to asi docela všímavý člověk. Neujde mu, že tam je jeden chlapec, který má 5 chlebů a 2 ryby, No, 5 chlebů, jsou to spíš ječné placky, které mu možná dala maminka na svačinu. A ty 2 ryby, nejspíš to nebyli žádní dvou až tří kilové kapři, ale nejpravděpodobněji to byly takové dvě malé rybky, snad velikosti makrel, nebo uzenáče.

Ano, předpokládáte správně. Ježíš skutečně učiní zázrak a těch několik tisíc lidí nakrmí pěti ječnými plackami, chcete-li chleby a dvěma nevelkými rybami. Je to úžasné, takovým nepatrným množstvím potravin, nakrmit sedm, nebo deset tisíc lidí. A když pak ještě naplní dvanáct košů zbytky chleba, to je přece zázrak. To by byl přece vůdce - král, který by se dokázal postarat o svůj národ. A tak se vůbec nedivím ani tomu, že ho chtějí provolat za krále, a ani tomu, že Ježíš rychle mizí, protože ON má přece jiné poslání. Umírat na kříži, na Golgotě. Aby lidem vrátil věčný život a zachránil je pro Boží království.

Víte, ten zázrak nakrmení takového množství lidí, to není asi ten nejdůležitější děj tohoto příběhu.

Historie

Dvě věci v tomto příběhu stojí za povšimnutí a nám můžou být příkladem.

To první, co považuji za důležité v našem přemýšlení je Petrův (Šimonův) bratr, Ondřej. Je to on, kdo si všimne chlapce, který má nějaké jídlo a přivádí ho ke Kristu. Bible se o tomto Ondřejovi zmiňuje třikrát, a pokaždé někoho přivádí ke Kristu.

Všímejte si lidí, možná i věcí, které jsou kolem nás. Všímejte si těch, kteří jsou potřební. A když se nám zdá situace beznadějná, pojďme společně ke Kristu. On může pro nás mít řešení. Dívejme se i na to, odkud, od koho může přijít pomoc potřebným. Vždy je někde nějaký „chlapec“ který něco málo má a je ochoten se o to málo podělit.

A to stěžejní v našem příběhu, to druhé, je právě ten chlapec s chleby a rybami. Vždyť on si mohl někde bokem, v klidu tu svou svačinku sníst a s nikým se nedělit.

Cožpak to málo co měl, mohlo nasytit ten velký zástup lidí? Šílenství jen na to pomyslet. Natož se nechat někým (Ondřejem) přemlouvát. Nejfantastičtější na tom je, že tento chlapec to málo, co měl, nabídl. Ten velký zázrak se mohl stát jedině proto, že on to málo dal Ježíši k dispozici. Nepřišel, až měl kamion chleba, plnou kád' ryb. Dal to, co měl.

Bůh opravdu nás učí pomáhat tím, co máme. Dáme mu to k dispozici, aby to málo mohl požehnat a učinit ten zázrak?

Tento příběh mě učí stále znovu a znovu přicházet ke Kristu, a učí mě důvěřovat Hospodinu.

Jsem vděčný Pánu Bohu za Jeho vedení i ochranu, požehnání, a že s nevelkými prostředky můžeme v PTS pomáhat tolika potřebným lidem.

Cítím vděčnost za vás všechny. Za všechny ty dárce, dobrovolníky, spolupracovníky a chci vám poděkovat za vaši práci, pílí s jakou pomáháte. Velké poděkování za vaši štědrost a praktickou pomoc. Moc si vážím všech, kterým záleží na tom, aby i ti druzí mohli aspoň na nějakou chvíli být šťastní.

Bůh vám žehnej.

*Za PTS z.s předseda
Hynek Dona*

V roce 1997 byli osloveni představitelé města Českého Těšína, Karviné, Třince, Bystřice, ADRY, Slezské diakonie, Charity, Nehemie, Společnosti přátel Podkarpatské Rusi, církvi Apoštolské, Adventní, Bratrské, Evangelické na Těšínském Slezsku a dobrovolníci, kteří již dříve pomáhali národům na východě, a to Ludvík Palarčík, Stanislav Heczko, Stanislav Borski, Lumír Svoboda, Jiří Noga, Stanislav Niemczyk, František Przeczek, Vilhelm Spratek.

Bylo potřebné informovat a přesvědčit výše uvedené reprezentanty o naléhavosti **humanitární pomoci** ve státech bývalého Sovětského svazu, a to zejména na Ukrajině. Po oddělení Ukrajiny od Ruska začaly velké ekonomické problémy, a navíc Zakarpatskou Ukrajinu postihly 3 zničující povodně. Proto jsme se soustředili na tuto oblast. V letech 1995-98 jsme dokonce byli požádáni i o dovážení základních potravin.

Viděli jsme potřebu vytvořit „Informační servis“ pro Těšínské Slezsko, zejména pro ty zájemce, kteří nevěděli, jakým způsobem přispívat a chtěli pomáhat konkrétně na Ukrajině.

Náš „Informační servis“ byl zpočátku realizován jako nezaregistrovaná organizace. Postupem času bylo nutné k humanitární pomoci přidat také misijní a osvětovou činnost. Ve výchozím období se humanitární pomoc poskytovala prostřednictvím výše uvedených organizací. Situace byla neudržitelná z legislativního i organizačního hlediska, proto většina neregistrovaných členů rozhodla o založení nezávislé, necírkevní organizace.

Dne 10.02.2003 byla organizace zaregistrována jako občanské sdružení. Dne 22.09.2016 došlo ke změně na spolek zapsaný pod názvem **Pomoc Těšínského Slezska z.s. .**

Poslání a cíle

Pomoc Těšínského Slezska (dále jen PTS) je křesťanským sdružením, jehož posláním je pomoc lidem, kteří se z různých důvodů ocitli v krizové životní situaci nebo na okraji společnosti a pomoci jim vrátit se na standartní styl života.

Taktéž být nápomocni praktickou pomocí, radou, zajištěním odborného proškolení a vést k **službě potřebným** místní církve, spolupracovat na této pomoci se státní samosprávou potřebné oblasti, a v neposlední řadě také se sociálními pracovníky a místními dobrovolníky **v oblasti, kde PTS zrovna působí.**

V rámci dobrovolnické činnosti pracujeme na poli misie, osvěty a materiální pomoci.

Misie

- pořádání přednášek pro skupiny a sbory,
- zprostředkování krátkodobých misijních výjezdů,
- spolupráce a podpora místních sborů,
- nesení povzbuzení a útechy nemocným, zdravotně, mentálně a sociálně postiženým a jinak dotčeným lidem včetně finančních a materiálních darů.

Osvěta

- podpora osvětové činnosti k sociálnímu citění ve výchově dětí a mládeže,
- podpora ve vzdělávání,
- výchova k pracovním návykům,
- zjemnění občanské nesnášenlivosti,
- informační servis a poradenství.

Materiální pomoc

- rychlá materiální (humanitární) pomoc při přírodních a jiných katastrofách (např. povodně) a následně pomoc při vybavení a zařízení domů, bytů,
- vybavení a zařízení do sociálních ústavů, škol, církevních objektů, ozdravoven,
- pomoc romským osadám
- průběžná materiální pomoc sociálně slabým občanům, darováním potravin a potřeb každodenního života.

Spolupracujeme

- S magistráty, městy a obcemi v regionu Těšínského Slezska.
- Sbory církví – Apoštolské, Adventisté s.d., Bratrské, ČCE, Křesťanské sbory, SCEAV
- Organizacemi – ADRA, Biblická a misijní společnost v Polsku, Charita, Křesťanské společenství, Slezská diakonie.

Organizační struktura

KONFERENCE

Tvoří ji členská základna, která se schází 1x ročně. Rozhoduje o zásadních organizačních záležitostech, jako je změna stanov, volí radu každé 3 roky. Schvaluje plány a vize, nakládání s finančními prostředky

RADA

Je tvořena pěti členy a dvěma náhradníky. Je to výkonný orgán spolku, v jehož čele stojí předseda. Setkává se dle potřeby, minimálně 4 – 6x ročně. Členové rady stanovují cíle organizace, a zároveň určují její směřování. Dbají na to, aby činnost PTS byla v souladu s posláním organizace, statutem, křesťanskou etikou a právním řádem České republiky.

KONTROLNÍ KOMISE

Má tři zvolené členy. Dohlíží na hospodaření organizace, a konferenci předkládá revizní zprávu

Nejdůležitější události, práce a pomoc potřebným v roce 2020

Rada PTS

Začátkem roku v lednu proběhlo, jak je našim dobrým zvykem, setkání Rady PTS na Beskydské Oáze v Písku, za účasti manželek. Tradičně to je o hodnocení uplynulého roku, plánování stávajícího a samozřejmě poděkování našim manželkám za podporu malou kytičkou.

Plány pro rok 2020 byly docela bohaté nejen na pomoc potřebným, ale i na práci s ukrajinskými dětmi a další pomoc. Pandemie, která postupně zasáhla celý svět, však změnila všechny plány. Ze dne na den přišla různá vládní opatření a omezení, a my jsme nemohli pracovat, jak jsme byli doposud zvyklí. Byly omezeny výjezdy, osobní setkávání, a tak jsme se nemohli setkávat na našich schůzkách rady, nemohla proběhnout ani pravidelná roční konference.

Rada PTS některé důležité záležitosti projednávala telekonferencí. Ukončením zákazů jsme obnovili naši osobní činnost.

Pandemie a pomoc na Ukrajině v roce 2020

Výjezdů na Ukrajinu bylo samozřejmě vlivem nenadálé situace podstatně méně. V lednu proběhl odvoz hraček a jiných věcí z vánočních sbírek. Během jara a léta, když jsme nemohli nic vézt a na Ukrajině byla velká nouze, jsme poslali peníze převodem. Další cesta se uskutečnila na přelomu října a listopadu, kdy jsme mohli na Ukrajinu zavést roušky našité i lékařské, dezinfekci a gumové rukavice. Tyto věci jsme dostali z ADRA dobrovolnické centrum Valašské Meziříčí. Zároveň jejich pracovníci a dobrovolníci přispěli na nákup potřebných potravin na Ukrajině. Tím jsme se dostali k tomu, že máme dárce i mimo hranice Slezska. Do pomoci se zapojilo také Valašsko. Děkujeme.

Během této cesty jsme ve skladech potravin, obchodech a tržnicích měst Mukačeva a Svaljavy

nakoupili asi 6 tun trvanlivých potravin.

Samozřejmě jsme nezapomněli ani na něco sladkého. Pomohli jsme finančně nemocným na nákup léků. V prosinci díky štědrosti dárců mohla proběhnout další cesta na Ukrajinu. Tentokrát jsme pořídili cca 4 tuny trvanlivých potravin, sladkosti a znovu přispět na léky. Tentokrát se nedělaly balíčky pro děti a seniory, ale balíky potravin pro celé rodiny. Množství poskytnutých potravin se odvíjel od počtu členů dané rodiny. Balíky se nerozdávaly plošně všem, ale rodinám, které nějak zasáhl Covid. Přišli v této souvislosti o práci, nebo nedostali několik měsíců plat. Tentokrát potraviny opravdu pomohly většímu počtu lidí a na větší ploše území západní Ukrajiny.

Sbory SCEAV se zapojily a pomohly sbírat balíčky pro Polskou církev, jež měla tyto balíčky pro děti v Rumunsku a na Ukrajině.

V roce 2020 jsme prožívali něco, s čím jsme nikdy nepočítali a nikdy nic takového ani nezažili. Můžeme být rádi a vděční, že i přesto jsme mohli být užiteční a mohli pomoci podle nám daných možností. To, že naše pomoc pro Ukrajinu mohla být poskytnuta v celkové výši 280 000 Kč v tak nelehké době můžeme vnímat jako zázrak.

Poděkování patří především Pánu Bohu, a také všem, kdo byli ochotni přiložit ruku k dílu.

Plán aktivit a investic PTS na rok 2021

- Potravinová pomoc rodinám včetně nějaké hračky pro děti.
- Pomoc členům křesťanských i židovských společenství, dětským domovům, domovům pro seniory, romským osadám a školám, rodinám v Mukačevském, Svaljavském a Rachovském rajonu. Dle potřeby a možností obyvatelům Zakarpatí, ale také problémy postižené oblasti východu, jako Doněck nebo Luhanskaj.
- Provádět modernizaci a rekonstrukce, opravy pro letní a rekondiční pobyty ukrajinských dětí v Ozdravném centru v Rodnikové Hutě.
- Provozování skladu pro humanitární pomoc v Komorní Lhotce.
- Zajištění a provedení dalšího letního tábora pro ukrajinské děti a být nápomocni místním při zajišťování pobytu dětí z východu UA, z oblastí postižených válkou.
- Informovat na domácí půdě o současné situaci na Ukrajině a provádět přednášky na téma – „Naše pomoc bližním.“

Postřehy z práce PTS

Křesťanská solidarita a následná pomoc je Božím oslovením a poukázáním na určitou situaci nebo potřebu, kterou je nutno zdárně vykonat. Užijí známy biblický příběh z ev. Luk.10,30 - 37... jeden Samařan přišel k tomu místu, uviděl toho zbitého, polomrtvého, „byl pohnut soucitem“, jiný překlad píše „bylo mu jej líto“ a postaral se o něj. Vrcholem v tomto příběhu byla odpověď Pana Ježíše na dotaz zákoníka, kdo byl postiženému „bližním“ - ten „který mu prokázal milosrdenství“. Zde zní Ježíšovo: „Jdi a jednej tak“. Apoštol Pavel v Galatským 6,2 doporučuje: „Berte na sebe břemena jedni druhých, tak naplníte zákon Kristův“. Chcizde připomenout ještě jednu osobnost a to bratra Gaia. V 3. listu Jana je popis solidarity a pomoci těm „kdo přišli odjinud“ a dále pokračuje: „...neboť pro jméno Kristovo se vydali na cesty“. Možná jen přenocovali nebo dostali balíček potravin na cestu. Zdálo by se, že je to drobná, málo významná služba, oproti kazatelské službě apoštola Petra, nebo misii apoštola Pavla, apoštolů a dalších osobnosti, velikánů v rozvoji církve. Ale i zde platí, ať je to velká nebo malá služba bližnímu, je však činem milosrdenství a naplněním Kristova zákona.

Na našem Těšínském Slezsku bylo mnoho osobnosti, které nám předali štafetu nesení pomoci druhým, ať už v kázání Božího slova nebo v praktické službě. Do dnešního dne čerpáme z jejich odkazu, ať je to Jan Amos Komenský, Jiří Třanovský, Moravští bratři, Karel Herman Frank z Halle a později Karol Kulisz a Vladislav Santarius. Božím slovem a zabezpečením každodenních potřeb měnili životy zdejších lidí.

Uběhlo již 30 let od obnovení Křesťanského společenství a Slezské diakonie ve Slezské církvi evangelické augsburského vyznání. Obě organizace mají v církvi neustále naplňovat odkaz Pána Ježíše Mat. 5,16 „ Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu otci v nebesích“. Jak a čím svítili naši výše jmenovaní bratři, že na ně stále vzpomínáme a dodnes čerpáme z jejich víry a

stylu práce? To světlo svítí až za hranice našeho Těšínského Slezska a o tom chci psát.

Od r. 1991 Slezská diakonie (SD) disponovala, nákladním automobilem Mercedes – Benz s přívěsem z partnerské německé diakonie z Lemga. To byl počátek materiální pomoci Němců do bývalého Československa. Začínali jsme dovážet oděvy, a další nám darované věci a hlavně nábytky do středisek SD. Dodnes si pamatuji na slova pastora a hlavního organizátora této pomoci z německého Detmoldu Miroslava Danyse „pomáháme vám proto, abyste později pomáhali dále na východ“. Nedlouho na to se tato jeho vize pomalu naplňuje a my se stejným Mercedesem jezdíme na západ a později už i na východ.

Je tomu 25 let, kdy se začíná psát novodobá historie pomoci na východ od nás, po vzoru bratra Gaia, malé křesťanské, mezi denominací služby, postupně pro potřebné v Ukrajině, Rumunsku, Moldavii, Polsku, ale i Česku. Od počátku naší služba měla mít tuto posloupnost: misie, osvěta a materiální pomoc. Nakonec bylo vše obráceně. V r. 1995 byl autor článku požádán o odvoz humanitární pomoci (hlavně oblečení) na Ukrajinu, do evangelického sboru ve městě Lvov. Sbor CB Hrádek a jeho presbyter Stanislav Borski s manželkou Lidkou byli hlavními organizátory sběru oděvů, obuvi, praček, nábytků. My ze Slezské diakonie jsme organizovali administrativní a přepravní služby. Dalšími našimi partnery byli z církve CASD manželé Ludvík a Helena Palarčíkové z Třanovic. Ti pomáhali na Zakarpatské Ukrajině ve městě Iršava. A tak už v r.1995 byly odvezeny 4 humanitární pomoci na Ukrajinu. Postupně se přidávali další spolupracovníci, František a Elka Przewczkovi, Karel a Žofie Buryjanovi, Stanislav Niemczyk, Jiří a Irena Nogovi, Leopold a Aurelie Cyroňovi, Hynek a Naďa Donovi, Václav a Irena Hrachov-covi, Pavel Suchánek a další. Sbor v Komorní Lhotce nám poskytl skladovací místo a my postupně sbírali oděvy, obuv, pračky, nábytky, kola. Sklad má kapacitu cca 50m², a když byl plný, jednalo se 4 ukrajinskými odběrateli o jejich potřebách a co naložit. Oni museli mít povolení k odběru a rozdávání až z ministerstva. Pak teprve se nakládaly věci do Mercedesu, Avie Gustava Kantora nebo MANU Jana Delonga, které zajišťovaly svízelnou dopravu až do

vzdálenosti cca 800km. Postupně každým rokem se do Lvovské a Zakarpatské oblasti vypravovaly průměrně 4 humanitární pomoci. K tomu v r. 1997,1998 a 2002 byly na Zakarpatské Ukrajině zničující povodně podobné jako u nás. Okamžitě se nakoupily základní potraviny a odjíždíme do Kobylecké Polany k postiženým lidem. Později přibyl do naší péče i slovenský sbor v rumunském Butínu, kde naši dobrovolníci provedli novou elektroinstalaci fary a sborového domu. Při povodních v Polsku, v Makowie Podhalanskim oceňovali naši rychlou pomoc v dovozu potřebného náradí. Humanitární pomoc byla jedním ze způsobů jak se dostat do podvědomí místních sborů, statní správy a rodin.

Další službou byla osvěta a to ve zjemnění občanské nesnášenlivosti, mezi romy, maďary, rusíny, rumuny, rusy a zakarpatskými ukrajinci. Mnohokrát jsme slyšeli od pravoslavných, že evangelikalové jsou sektáři a my patřili mezi ně. Jen světlo evangelia a materiální pomoc mnohým z nich pomohla změnit jejich názor. Vzdělání, hlavně romů, to bylo další naše téma. Postupně se k nám v dílčích službách přidávaly církve CB, AC, CASD, CČE, Křesťanské sbory a společnosti NEHEMIE, ADRA, CHARITA, Biblická misijní společnost s Polska. Náš člen Pomoci Těšínského Slezska a ředitel BMS Jurek Marcol spolu s mezinárodními misii financovali

stavby 5 romských škol a my jsme pomáhali s nábytkem, lavicemi a vybavením. Problémem je docházka dětí do ukrajinských škol, doma mluví maďarsky a romsky. Proto se museli platit i soukromí učitelé. V romském táboře v městě Mukačevě žije asi 4000 osob s toho je asi 800 věřících ve 2 sborech i ty jsme pomáhali vybavit. Taktéž evangelizace a práce ve sborech je úplně jiná než jak ji známe u nás. Mnohdy probíhají následně. Uprostřed tábora se ve velkém kotli vaří guláš a vůně přivábí děti i starší a během toho se hraje, zpívá a probíhá evangelizace v maďarštině nebo romštině. Potom se vše rozdává těmto nastávajícím křesťanům. Jednou došli pro tyto evangelizace maďarské BIBLE. Dostali jsme typ, že asi v 50km vzdáleném kalvínském sboru jsou. Rozhodli jsme se že je koupíme. Nám českům dali 100 biblí zdarma, ale romům by je ani neprodali.

Roku 1996 nás Pán Ježíš poslal do pohoří Karpat, do horské vesnice Rodnikova Huta. Měli tam nově otevřený sborový dům pro členy církve EXB- Evangelskoj christian baptistov. Za doby Sovětského svazu byli křesťané jen pravoslavní nebo baptisté. Navštívil jsem jejich domovy a viděl jejich obydlí, oděvy a obuv. Ihned jsem nabídl pastorovi Petru Matušakovi materiální pomoc. Za měsíc jsme dovezli spolu s Jiřím Nogou, plný nákladní Mercedes s přívěsem oděvů a obuvi. Právě začínaly prázdniny a oni

měli po rodinách rozděleny děti z Černobylské oblasti. Tehdy bylo ze zasaženého území převezeno všude po SSSR k moři nebo do hor skoro na 2 miliony dětí. Za cestou u sborového domu stála stará zdevastovaná dřevěná škola z r. 1926, t.j. z doby Československé první republiky. Již několik let měli školu novou. Padlo rozhodnutí a v dalším roce už byly zorganizované sbírky u nás i na Ukrajině pro zakoupení této dřevěné školy. A od r.1997 měly děti své letní ozdravné „diatječi lagery“ v této škole. Od té doby bylo nutné, vyměnit střechu, okna, kompletní elektroinstalaci, dostavět toalety, sprchy a vybavit kuchyň a pokoje. Dnešní stav je na úrovni turistické ubytovny pro 35 osob. Dostala biblické jméno „Antiochie“ podle Skutků sv. apoš. 11,25 – 30 kde Barnabáš a Pavel vyučovali a pořádali sbírky. To chceme s Boží pomocí realizovat dále. Rovněž zde se již 15 let připravují a rozdělují do okolí vánoční dárky pro děti a seniory. Dále pomáháme s místním sborem, válkou sužovaným sborům, pastorům a rodinám v Doněcké oblasti. Někdy je potřeba zaplatit dopravu kamionu s bramborami a jindy nákup uhlí na zimu do sboru.

V „Antiochii“ jsou od r. 2017 pořádány Bystřickým sborem a Dětskou misii prázdninové misijní tábory. Adam s Irenou Ciešlarovi, Hynek s Naděždou Donovi, Lumír Svoboda, Karin Roiková a další členové bystřické mládeže jsou hluboce zapsáni v srdcích dětí. S podporou místního pastora Ivana Hnadkoviče a diakona Viktora Matušáka jsou tyto děti nyní misionáři ve svých rodinách a okolí.

Měl jsem možnost poznat nemocnice, dětské domovy, domovy pro tělesně i duševně postižené, školy a státní správu a všude najdete trvalé následky po „Sovětskoj vlasti“ - systému jenž bez Boha a bez Jeho pomoci nabízel svůj sociální program a hmotné zabezpečení. Plánované hospodaření skončilo a mnozí se ještě neumí adaptovat do nových podmínek. Lidé odjíždějí za prací do zahraničí a mnohdy děti vychovává babička nebo tetička. Většinová církev provozuje svou liturgii, ale nevede k poznání Pána Ježíše. Od bratrů jsem slyšel „ my už na Ukrajině neočekáváme žádný ekonomický zázrak, my čekáme Krista“.

Přes humanitární pomoc a osvětu se nám pomalu otvírají dveře pro misii a křesťanskou sociální službu na Zakarpatské Ukrajině.

Prosíme vás o přímluvné modlitby, aby náš Pán vyslal další dělníky na žeň. Je zde potřebná každá ruka, nápad, materiální a finanční pomoc. Pomozte nám svítit lidem na cestu za Pánem Ježíšem, aby viděli naše dobré skutky a vzdali slávu našemu Otci v nebesích.

Ať nám Bůh žehná.

*Váš spolupracovník Lumír Svoboda
místopředseda z.s. Pomoc Těšínského Slezska*

Závěr

Na závěr chci Bohu a Vám všem poděkovat za Váš volný čas, za Vaši ochotu s námi spolupracovat, za projevy lásky a porozumění, za poskytování pomoci potřebným. Společně jsme tak mohli pomoci dětem z černobylské oblasti, nebo dětem z mnohohdětných rodin, sociálně slabým rodinám, invalidům, vdovám, sirotkům, dětem z dětských domovů i ze sociálních center pro kombinované postižení. To vše jsme mohli vykonat z lásky k bližnímu.

Ať nám Bůh všem nadále žehná.

Finanční zpráva o hospodaření zapsaného spolku Pomoc Těšínského Slezska za rok 2020

Převod z roku 2019	pokladna	142 071,00 Kč
	účet	205 636,44 Kč
	celkem	347 707,44 Kč
Příjmy : členské poplatky		2 200,00 Kč
dary na činnost a vánoční balíčky		260 300,00 Kč
úroky		16,44 Kč
	celkem	262 516,44 Kč
Výdaje : poplatky, vedení bank. účtu + transakce		1 130,00 Kč
pohoštění na schůzích PTS		598,00 Kč
nákup květin k životnímu jubileu		884,00 Kč
upomínkové a reklamní předměty		4 356,00 Kč
režijní materiál + poplatek za web stránky		540,49 Kč
test covid		7 824,00 Kč
peněžní pomoc na vybavení ozdrav. centra		35 000,00 Kč
hygienické potřeby – dezinfekce pro UA		1 813,00 Kč
peněžní pomoc lidem postiž. COVID na UA		30 000,00 Kč
peněžní pomoc na potraviny-balíčky na UA		250 000,00 Kč
	Celkem	332 145,49 Kč
Zůstatek k 31.12.2020	pokladna	78 237,00 Kč
	účet	199 841,39 Kč
	celkem	278 078,39 Kč

v Českém Těšíně 30.01.2021
Pokladník : Kantor Gustav

УКРАЇНА
ПОЛЯНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА СВАЛЯВСЬКОГО РАЙОНУ
ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОБЛАСТІ

вул. Духновича, 63, с. Поляна, 89313, тел.: (03133) 7-45-22
e-mail: 4351587@mail.gov.ua код ЄДРПОУ 04351587

11 листопада 2020 року

Полянська сільська рада, висловлює щирі подяку, благодійній організації «Pomoc Těšinského Slezska», за надання допомоги мешканцям Полянської сільської ради, які хворіли на **COVID-19**.

З повагою, сільський голова:

 І. Дрогобецький

Hynek Dona
předseda

Lumír Svoboda
místopředseda

Gustav Kantor
tajemník

Pavel Suchanek
člen rady

Bankovní spojení:
183 153 869/0300

IČ: 266 181 92

Kontakty:

předseda, tel.: 775 789 046

Adam Ciešlar
člen rady

Vašek Hrachovec
zástupce člena rady

Daniel Borski
zástupce člena rady

VÝROČNÍ ZPRÁVA 2020

*Počátek milosrdenství je uvidět
a postarat se o postiženého nebo strádajícího.*

www.pomocstesinskehoslezska.cz